

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 166

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 7 martie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 672 din 17 noiembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului	2-5	231. — Decizie privind numirea domnului Eugen Constantin Uricec în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului.....	10
Decizia nr. 711 din 6 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) teza a treia din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	5-7	232. — Decizie privind numirea domnului Andrei Petrișor Maioreanu în funcția de secretar de stat la Ministerul Energiei	11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
98. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Autorității de Reformă Feroviară și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor	8-9	233. — Decizie privind numirea domnului Ciprian Pandeia în funcția de subsecretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului	11
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
230. — Decizie privind numirea domnului Gheorghe Bogdan Tomoiagă în funcția de secretar de stat la Ministerul Turismului	10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		398. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind modificarea anexei la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice	12-13
		REPUBLICĂRI	
		Hotărârea Guvernului nr. 233/2012 privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției interne, precum și metodologia de autorizare a acestora	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 672**

din 17 noiembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Andrei Valentin Sfirăială în Dosarul nr. 3.384/207/2015 al Judecătoriei Caracal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.776D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.810—1.813D/2015 și nr. 1.872—1.875D/2015, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 3.372/207/2015, nr. 3.382/207/2015, nr. 3.383/207/2015, nr. 3.385/207/2015, nr. 3.375/207/2015, nr. 3.377/207/2015, nr. 3.379/207/2015 și nr. 3.380/207/2015 ale Judecătoriei Caracal. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

4. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.810—1.813D/2015 și nr. 1.872—1.875D/2015 la Dosarul nr. 1.776D/2015, care a fost primul înregistrat.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, sens în care s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 572 din 12 iulie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 5 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.384/207/2015, prin încheierile din 4 decembrie 2015, pronunțate în dosarele nr. 3.372/207/2015, nr. 3.382/207/2015, nr. 3.383/207/2015 și nr. 3.385/207/2015, prin încheierile din 3 decembrie 2015, pronunțate în dosarele nr. 3.375/207/2015, nr. 3.377/207/2015 și prin încheierile din

11 noiembrie 2015, pronunțate în dosarele nr. 3.379/207/2015 și nr. 3.380/207/2015, **Judecătoria Caracal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului.** Excepția a fost ridicată de Andrei Valentin Sfirăială în cauze având ca obiect soluționarea plângerilor formulate împotriva încheierilor de reexaminare a încheierilor de respingere a cererilor de înscriere a dreptului de proprietate în cartea funciară, precum și soluționarea cererilor de a dispune instanța înscrierea dreptului de proprietate asupra terenului arabil extravilan în cartea funciară.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia arată, în esență, că dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014 reprezintă un „exces de reglementare” și încalcă prevederile art. 1 alin. (4) și art. 44 alin. (1) din Constituție. În acest sens susține că dispoziția legală criticată dă putere oficiilor de carte funciară, prin intermediul registratorului, de a respinge cererea de intabulare formulată de cel care a obținut un drept de proprietate în baza unei hotărâri judecătorești ce ține loc de contract de vânzare-cumpărare, lipsind astfel de efecte hotărârea judecătorească. Or, este excesivă și de neconceput o ingerință și o cenzură a unei hotărâri judecătorești din partea unei entități executive, acestea fiind contrare principiului separației puterilor în stat.

8. Totodată, autorul excepției consideră că sunt încălcate prevederile art. 20 din Constituție, întrucât dispozițiile criticate aduc atingere dreptului de proprietate, exercițiului acestui drept, precum și libertății de circulație juridică a terenurilor, în condițiile în care dreptul de proprietate este un drept fundamental, protejat prin art. 1 din Primul Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar îngrădirea unor drepturi fundamentale trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit, potrivit art. 17 și art. 18 din Convenție.

9. De asemenea, autorul excepției apreciază că prevederile criticate încalcă art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și duce la lipsirea de efecte a scopului art. 21 din Constituție, deoarece faza de punere în aplicare a unei hotărâri judecătorești face parte din procesul civil, prin urmare, nepunerea în aplicare sau executarea cu întârziere a unei hotărâri judecătorești poate, în mod indirect, să ducă la lăsarea fără conținut a dreptului de acces la un tribunal. În acest context menționează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în ceea ce privește înlăturarea unor obstacole cu privire la realizarea accesului efectiv la instanță, precum și referitor la reglementarea defectuoasă sau lipsa de reglementare, inclusiv cu privire la legislația secundară (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 decembrie 1992, pronunțată în Cauza *De Geouffre de la Pradelle împotriva Franței*, și Hotărârea din 9 octombrie 2003, pronunțată în Cauza *Ăcimović împotriva Croației*).

10. **Judecătoria Caracal, în dosarele nr. 1.776D/2015, nr. 1.810—1.813D/2015 și nr. 1.872—1.873D/2015**, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, prevederile de lege criticate fiind contrare art. 1 alin. (4), art. 44 alin. (1) și art. 20 din Constituție. În acest sens, instanța reține că Legea nr. 17/2014 instituie o procedură derogatorie de la dreptul comun cu privire la exercitarea dreptului de preempțiune în cazul vânzării unui teren agricol situat în extravilan. Diferențele esențiale constau în obligativitatea parcurgerii procedurii speciale reglementate de art. 3, 4, 6, 7 și 9 din Legea nr. 17/2014, de natură a asigura o transparentă extinsă a vânzării, precum și în sancțiunea nulității vânzării, în cazul în care aceasta s-a realizat la un preț mai mic decât cel cerut în oferta de vânzare sau în condiții mai avantajoase. Dacă transmiterea dreptului de proprietate a avut loc ca efect al unei hotărâri judecătorești care ține loc de act de vânzare-cumpărare, instanța judecătorească are obligația de a pronunța o asemenea hotărâre doar dacă procedura prealabilă prevăzută de art. 3 și 4 din Legea nr. 17/2014 a fost respectată, iar dacă nu au fost efectuate formalitățile, acțiunea promovată în pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare devine inadmisibilă. Instanța mai arată că, prin posibilitatea registratorului de la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară de a verifica dacă hotărârea judecătorească a fost pronunțată cu respectarea condițiilor Legii nr. 17/2014, se produce o imixtiune a puterii administrative (oficiul de carte funciară fiind autoritate administrativă organizată în baza Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în subordinea Agenției Naționale de Publicitate și Cadastru Imobiliare, care la rândul ei se află în subordinea Guvernului) în sfera puterii judecătorești, autoritatea administrativă putând să contrazică și să ignore o hotărâre judecătorească având putere de lucru judecat. De asemenea invocă prevederile art. 44 din Constituție și cele ale art. 20 raportate la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, precum și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 26 aprilie 2007, pronunțată în *Cauza Dumitru Popescu împotriva României*, paragraful 103. **În dosarele nr. 1.874D/2015 și 1.875D/2015, Judecătoria Caracal** nu și-a exprimat opinia.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul, în dosarele nr. 1.776D/2015, nr. 1.810—1.813D/2015**, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014 este neîntemeiată. În ceea ce privește art. 20 și art. 21 din Constituție susține că nimic nu îl împiedică pe promitentul-cumpărător să exercite măsuri de conservare a drepturilor sale în condițiile art. 1.558 și următoarele din Codul civil, respectiv să solicite instanței competente dreptul ca în numele debitorului său să îndeplinească toate formalitățile prevăzute de Legea nr. 17/2014 stabilite în sarcina vânzătorului. Referitor la încălcarea art. 44 din Constituție, Guvernul apreciază că prevederile art. 5 din Legea nr. 17/2014 stabilesc atribuțiile de natură procedurală ale instanței de judecată de a verifica, pe lângă îndeplinirea condițiilor de validitate ale antecontractului și condițiile reglementate de art. 3, 4 și 9 din Legea nr. 17/2014. Transferul dreptului de proprietate se realizează în baza hotărârii judecătorești definitive care are un efect constitutiv, iar nu în baza antecontractului, în temeiul căruia s-a născut doar o obligație de a face, antecontractul dând naștere unui drept de creanță, nu unui drept real. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 38 din 3 februarie 2015 și nr. 755 din 16 decembrie 2014. **Guvernul, în dosarele nr. 1.872—1.875D/2015**, apreciază că excepția de neconstitu-

ționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014 este întemeiată în raport cu prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție în măsura în care operațiunile desfășurate de registratorul de la Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară (reprezentant al puterii executive) duc la revizuirea celor statuate în mod definitiv prin hotărârea instanței de judecată, hotărâre ce ține loc de contract de vânzare-cumpărare. De asemenea, prin operațiunile avute în vedere de registratorul Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară cu ocazia respingerii cererii de înregistrare a dreptului de proprietate în cartea funciară obținut în baza unei hotărâri judecătorești — fiind incidente art. 557 coroborat cu art. 888 din Codul civil pot fi create premisele apariției unor limite disproporționate ale dreptului de proprietate, contrar art. 20 din Constituție în raport cu art. 1 din Protocolul adițional la Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. **Avocatul Poporului** face, mai întâi, precizarea că prin art. 11 pct. 2 din Legea nr. 68/2014 pentru modificarea alin. (1) al art. 29 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 și a Legii nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, pentru claritatea textului și o aplicare mai judicioasă (după cum rezultă din motivarea Comisiei juridice a Camerei Deputaților), dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014 au fost modificate. Astfel, arată că, în prezenta cauză, deși la data ridicării excepției de neconstituționalitate erau în vigoare prevederile care impuneau ca toate cererile de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate să fie respinse dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea nr. 17/2014, autorul a ales să critice normele legale inițiale. De asemenea arată că „din cercetările efectuate, a rezultat faptul că prin trei sentințe civile, pronunțate de Tribunalul Olt (...) s-au admis acțiunile autorului excepției și s-a constatat că anumite hotărâri arbitrale îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 603 din Codul de procedură civilă.” În prezenta cauză, hotărârea judecătorească în baza căreia s-a solicitat înscrierea în cartea funciară a dreptului de proprietate a fost obținută pe calea dreptului comun, nefiind îndeplinite condițiile impuse de prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014, astfel că dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014 nu apar ca fiind aplicabile în prezenta speță, motiv pentru care devin incidente prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Referitor la criticile de neconstituționalitate expuse de autorul excepției menționează faptul că în cadrul procedurii de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate se realizează doar operațiunea de verificare a condițiilor de legalitate și, prin urmare, atunci când la baza solicitării de înscriere în cartea funciară a unui drept de proprietate există o hotărâre judecătorească pronunțată în temeiul art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014, nu este pusă în discuție respectarea acesteia sau autoritatea de lucru judecat, întrucât se pornește de la prezumția de legalitate a unei asemenea hotărâri judecătorești. Față de cele prezentate consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial a României, Partea I, nr. 178 din 12 martie 2014. Din notele scrise depuse de autorul excepției rezultă că acesta critică art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014, în forma inițială, potrivit căruia: „*Cererea de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate, formulată în baza hotărârii judecătorești care ține loc de contract de vânzare, se respinge dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta lege.*” Anterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014 fuseseră modificate prin art. II pct. 2 din Legea nr. 68/2014 pentru modificarea alin. (1) al art. 29 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 și a Legii nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 13 mai 2014, având în prezent, următorul cuprins: „*Cererea de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate se respinge dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta lege.*”

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, precum și în art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 privind protecția proprietății private din Primul Protocol adițional la Convenție.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 572 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial a României, Partea I, nr. 885 din 4 noiembrie 2016, pronunțându-se asupra aceleiași excepții de neconstituționalitate, invocată de același autor, cu aceeași motivare, a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014. În esență, Curtea a reținut că, similar cu situația din cauzele de față, autorul excepției, în calitate de cumpărător, a formulat în cursul anului 2015 cereri de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate asupra unor terenuri aflate în extravilan, drept de proprietate dobândit prin sentințele civile nr. 715, nr. 714, nr. 711, respectiv 716, toate din 30 iunie 2015, ale Tribunalului Olt, prin care s-a constatat că hotărârile arbitrale pronunțate, care țin loc de contract de vânzare, îndeplinesc condițiile prevăzute de lege.

19. Din considerentele încheierilor de sesizare, precum și din motivarea excepției de neconstituționalitate depusă la dosare de autorul acesteia înainte de pronunțarea încheierilor de sesizare reiese că autorul critică dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014, în forma inițială, dispoziții potrivit cărora: „*Cererea de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate, formulată în baza hotărârii judecătorești care ține loc de contract de vânzare, se respinge dacă nu sunt îndeplinite*

condițiile prevăzute de prezenta lege.” Însă, urmărind succesiunea în timp a dispozițiilor criticate, Curtea a reținut că, începând cu data de 16 mai 2014, dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014 au fost modificate prin Legea nr. 68/2014 pentru modificarea alin. (1) al art. 29 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 și a Legii nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, având următorul cuprins: „*Cererea de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate se respinge dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta lege.*” Prin urmare, Curtea a reținut că prevederile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014, în forma criticată de autorul excepției de neconstituționalitate, nu mai erau în vigoare la data formulării cererilor de înscriere a dreptului de proprietate în cartea funciară și nu mai produceau efecte juridice. Astfel, autorul excepției a formulat pe parcursul anului 2015 cereri de înscriere a dreptului de proprietate în cartea funciară, în temeiul noilor dispoziții ale art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014, în forma modificată prin Legea nr. 68/2014, dispoziții care intraseră în vigoare începând cu data de 16 mai 2014 și care, potrivit principiului *tempus regit actum*, se aplică cererilor de înscriere a dreptului de proprietate în cartea funciară, formulate de autorul excepției.

20. Totodată, autorul excepției susține că, deși a depus toate actele doveditoare din care să rezulte transferul dreptului de proprietate cu respectarea Legii nr. 17/2014, acte care erau menționate și în cuprinsul hotărârii arbitrale, cererile prin care a solicitat înscrierea în cartea funciară a dreptului de proprietate au fost respinse de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Olt, după ce a analizat înscrisurile justificative depuse, motivat de faptul că nu au fost îndeplinite condițiile legale prevăzute de dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. b) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 17/2014, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, al ministrului apărării naționale și al viceprim-ministrului, ministrul culturii, nr. 719/740/M.57/2.333/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 30 mai 2014, potrivit căroră: „*Cererea de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate dobândit în baza unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract de vânzare-cumpărare sau în baza unui contract de vânzare-cumpărare autentificat de notarul public va fi însoțită de copia legalizată a următoarelor înscrisuri: [...] b) adresă emisă de primărie, prin care se comunică dacă este sau nu este necesar avizul specific al Ministerului Culturii, iar, după caz, avizul specific emis de către acest minister, în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (4) din lege și ale normelor metodologice de aplicare a acesteia prevăzute în anexa nr. 3 la ordin;*”. Or, aceste critici vizează aplicarea Normelor metodologice ale Legii nr. 17/2014 de către registratorul de carte funciară și nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate, intrând în competența instanței de judecată să soluționeze plângerea formulată împotriva încheierii de reexaminare a încheierii de respingere a cererii de înscriere a dreptului de proprietate în cartea funciară, precum și cererea autorului excepției prin care solicită dispunerea de către instanță a înscrierii dreptului de proprietate în cartea funciară. Așadar, aspectele invocate de autorul excepției constituie probleme de interpretare și aplicare a legii la cazul dedus judecării, iar nu probleme de constituționalitate a textului de lege criticat care să intre în competența Curții Constituționale.

21. În consecință, Curtea urmează a respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014, astfel cum a fost formulată.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Andrei Valentin Sfirăială în dosarele nr. 3.384/2015, nr. 3.372/2015, nr. 3.382/2015, nr. 3.383/2015, nr. 3.385/2015, nr. 3.375/2015, nr. 3.377/2015, nr. 3.379/2015 și nr. 3.380/2015 ale Judecătorei Caracal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Caracal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 noiembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof.univ.dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 711

din 6 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) teza a treia din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mirela Lupașcu, Lenuța Manuela Adăscăliței, Vecturica Răuță, Elena Ruset, Carmen Gorovei și Alina Mădălina Albescu în Dosarul nr. 1.131/110/2014/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.663D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, deoarece accesul la justiție nu presupune și accesul la toate gradele de jurisdicție, iar legiuitorul are libertatea de a stabili regulile de procedură.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.131/110/2014/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 483**

alin. (2) din Codul de procedură civilă. Excepția a fost invocată de recurențele Mirela Lupașcu, Lenuța Manuela Adăscăliței, Vecturica Răuță, Elena Ruset, Carmen Gorovei și Alina Mădălina Albescu, în cadrul soluționării recursului declarat împotriva unei decizii civile a Curții de Apel Bacău prin care s-a admis apelul declarat de pârâta Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Bacău și s-a respins acțiunea privind anularea deciziilor prin care pârâta a respins dreptul la venitul lunar de completare, solicitat ca urmare a concedierii colective, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2013 privind aplicarea în perioada 2013—2018 a unor măsuri de protecție socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza planurilor de disponibilizare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarele acesteia arată că legiuitorul a prevăzut calea de atac extraordinară a recursului împotriva hotărârilor date în apel, împotriva hotărârilor date fără drept de apel, precum și în alte cazuri expres prevăzute de lege. Nu există o rațiune obiectivă pentru care hotărârile date în apel în cazul conflictelor de muncă și asigurărilor sociale să fie excluse de la această cale de atac. Faptul că sentințele date în materia conflictelor de muncă pot fi atacate cu apel nu constituie o garanție că hotărârea dată în această cale de atac nu va conține erori ce ar putea fi încadrate în motivele de casare prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă, exact ca în speța de față [art. 488 alin. (1) pct. 8, respectiv faptul că hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material].

6. Autoarele excepției consideră că se produce o situație de inegalitate de tratament pentru cetățenii care au deduse judecătii cauze ce au ca obiect conflicte de muncă și asigurări sociale prin comparație cu cetățenii care au deduse judecătii cauze soluționate în apel și supuse dublului grad de jurisdicție. Simpla calificare a cauzei drept conflict de muncă nu poate duce la crearea unei situații de inegalitate de tratament în fața legii. În

concluzie, dispozițiile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă creează o situație discriminatorie între cetățenii care au deduse judecării cauze ce au ca obiect litigiul de muncă soluționate în apel și nesupuse recursului și cetățenii care au deduse judecării cauze civile soluționate în apel și care sunt supuse dublului grad de jurisdicție.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 500 din 30 iunie 2015 și nr. 517 din 7 iulie 2015. Astfel, arată că este de competența exclusivă a legiuitorului de a institui proceduri destinate să asigure soluționarea mai rapidă a unor categorii de litigii și descongestionarea instanțelor judecătorești de anumite cauze. Nu este contrar principiului egalității în fața legii instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, cât timp acestea asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. În ceea ce privește reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, Înalta Curte împărtășește argumentul Curții Constituționale ce a statuat în repetate rânduri că, în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, semnificația liberului acces la justiție nefiind aceea a accesului, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. În speță, părțile au putut exercita calea de atac a apelului, astfel încât nu se poate reține o încălcare a principiului accesului liber la justiție în condițiile în care legea nu prevede și calea de atac a recursului. Pentru aceste considerente, Înalta Curte apreciază că nu este întemeiată excepția de neconstituționalitate invocată, nici în raport cu prevederile art. 124 alin. (2) din Constituție.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, îl reprezintă dispozițiile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, cu observația că dispozițiile legale criticate din noul Codul de procedură civilă se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016, potrivit art. XVIII din Legea nr. 2/2013. Până la această dată se aplică art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, care are același conținut normativ. Guvernul arată că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt cele prevăzute numai prin lege. În virtutea acestui mandat constituțional, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații. Iar, potrivit prevederilor art. 129 din Legea fundamentală, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii. Noul Cod de procedură civilă exceptează de la calea extraordinară de atac a recursului hotărârile pronunțate în materiile prevăzute la art. 483 alin. (2). În doctrină s-a arătat că noul Cod de procedură civilă a instituit o categorie nouă de hotărâri judecătorești, anume aceea a hotărârilor care nu sunt susceptibile de recurs, soluția fiind diferită de cea promovată de Codul de procedură civilă din 1865, care a cunoscut categoria hotărârilor ce nu puteau fi controlate pe calea apelului. Rațiunile pentru care legiuitorul a suprimat calea de atac a recursului sunt determinate, în principal, de imperativul major al descongestionării instanței supreme de un număr considerabil de recursuri, interesul relativ redus al litigiului constituindu-se deopotrivă într-un temei pentru suprimarea căii extraordinare de atac a recursului. Soluția

legislativă criticată trebuie analizată în contextul regândirii regimului căilor de atac prin noua reglementare procesual civilă de drept comun, care, cum s-a arătat în doctrină, a adus o schimbare de paradigmă în ceea ce privește sistemul căilor de atac și rolul recursului, apelul fiind calea de atac obișnuită de drept comun, iar recursul fiind o cale extraordinară de atac. În final, în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate, Guvernul invocă deciziile Curții Constituționale nr. 350 din 7 mai 2015, nr. 500 din 30 iunie 2015 și nr. 517 din 7 iulie 2015.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl reprezintă prevederile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, cu modificările ulterioare, prevederi care au următorul conținut: „Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)—j), în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 500.000 lei inclusiv. De asemenea nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului”. Însă, Curtea constată că aceste dispoziții se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2017, potrivit art. XVIII alin. (1) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2015 pentru prorogarea unor termene prevăzute de Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 964 din 24 decembrie 2015. În procesul în cadrul căruia s-a invocat excepția de neconstituționalitate, având în vedere că este început în anul 2014, se aplică art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 [având un conținut similar cu cel al art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă], care prevede că: „În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)—i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.” Având în vedere acestea, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. XVIII alin. (2) teza a treia referitoare la conflictele de muncă și de asigurări sociale din Legea nr. 2/2013.

13. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 124 alin. (2) potrivit căruia „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat reglementează cu privire la faptul că hotărârile pronunțate în cererile privind conflictele de muncă și de asigurări sociale nu sunt supuse recursului. Potrivit art. 269 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, „*Judecarea conflictelor de muncă este de competența instanțelor judecătorești, stabilite potrivit legii.*” În acest sens, potrivit art. 208 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, „*Conflictele individuale de muncă se soluționează în primă instanță de către tribunal*”, iar art. 214 din aceeași lege stabilește că „*Hotărârile instanței de fond sunt supuse numai apelului.*”

15. În cauza de față, autoarele excepției au avut acces la judecarea cauzei în primă instanță, precum și în apel, care, potrivit art. 476 alin. (1) din Codul de procedură civilă, provoacă o nouă judecată asupra fondului, instanța de apel statuând atât în fapt, cât și în drept. Curtea reține că, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 2/2013, recursul era singura cale de atac permisă împotriva hotărârilor pronunțate asupra cererilor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale, cale de atac devolutivă în temeiul art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865. Pronunțându-se asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1), ale art. 80 și ale art. 81 alin. (1) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, prin Decizia nr. 53 din 20 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 martie 2001, Curtea a reținut că utilizarea unei singure căi de atac ordinare — recursul —, cu termen procedural mai scurt în raport cu cel prevăzut de Codul de procedură civilă și suprimarea căii de atac a apelului, prevăzute de dispozițiile legale criticate, au ca finalitate doar asigurarea celerității soluționării unor asemenea litigii, iar nu încălcarea drepturilor fundamentale invocate. De altfel, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia Plenumului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că „legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege.”

16. Cu privire la criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabile. Lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în

instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014, paragraful 13, sau Decizia nr. 375 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 22 august 2016).

17. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 privind egalitatea în drepturi din Legea fundamentală — întrucât, în opinia autoarelor excepției, se creează o „situație discriminatorie între cetățenii care au deduse judecării cauze ce au ca obiect litigii de muncă soluționate în apel și nesupuse recursului și cetățenii care au deduse judecării cauze civile soluționate în apel și care sunt supuse dublului grad de jurisdicție” —, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, în sistemul actualului Cod de procedură civilă, recursul este o cale de atac extraordinară, exercitându-se doar pentru motivele expres și limitativ prevăzute de lege. De asemenea, recursul este o cale de atac nedevelopată, nefiind permisă rejudecarea fondului, pe calea recursului realizându-se exclusiv o analiză a legalității hotărârii atacate, iar nu și a temeiniciei acesteia. În acest context, legiuitorul a prevăzut că anumite hotărâri, pronunțate în anumite materii, cum sunt conflictele de muncă și asigurări sociale, să fie atacate numai cu apel, singura cale de atac devolutivă, potrivit art. 476 din Codul de procedură civilă.

18. Cu privire la rațiunea instituirii unei singure căi de atac în materia conflictelor de muncă, prin Decizia nr. 703 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 24 octombrie 2007, Curtea a reținut că, având în vedere specificul și implicațiile lor sociale, conflictele de muncă se judecă după o procedură caracterizată prin celeritate. De aceea, legiuitorul a prevăzut pentru soluționarea acestora două grade de jurisdicție, respectiv o singură cale de atac. Nicio dispoziție constituțională sau reglementare internațională nu stabilește gradele de jurisdicție și numărul căilor de atac care trebuie prevăzute pentru judecarea diferitelor litigii, reglementarea acestor probleme intrând în atribuțiile exclusive ale legiuitorului național. Stabilirea unor reguli diferențiate în această materie, ținând seama de specificul unor litigii sau chiar de situația deosebită, specifică în care se află persoanele implicate, nu are semnificația instituirii unor privilegii ori discriminări.

19. Având în vedere aceste considerente nu se poate susține că dispozițiile care reglementează numai posibilitatea formulării apelului în cazul conflictelor de muncă ar contraveni dispozițiilor constituționale ale art. 124 alin. (2) potrivit căruia „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*”.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mirela Lupășcu, Lenuța Manuela Adăscăliței, Vecturica Răuță, Elena Ruset, Carmen Gorovei și Alina Mădălina Albescu în Dosarul nr. 1.131/110/2014/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. XVIII alin. (2) teza a treia din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Autorității de Reformă Feroviară și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2016 privind înființarea Autorității de Reformă Feroviară,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă organizarea și funcționarea Autorității de Reformă Feroviară, denumită în continuare *A.R.F.*, instituție publică ce își desfășoară activitatea în condițiile legii.

Art. 2. — În realizarea scopului său, *A.R.F.*, prin structurile sale de specialitate, desfășoară activitățile prevăzute de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2016 privind înființarea Autorității de Reformă Feroviară.

Art. 3. — În exercitarea atribuțiilor specifice, personalul de specialitate al *A.R.F.* are drept de acces pe toate mijloacele de transport feroviar, inclusiv în cabina de conducere a acestora, în unitățile cu specific feroviar care funcționează sub autoritatea sau în subordinea Ministerului Transporturilor, în unitățile operatorilor de transport feroviar, în unitățile administratorului și gestionarilor de infrastructură feroviară, pe baza legitimației speciale emise și în condițiile stabilite prin decizie a președintelui *A.R.F.*

Art. 4. — (1) Structura organizatorică a *A.R.F.* este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Numărul maxim de posturi este 79.

(3) Statul de funcții, atribuțiile și sarcinile din cadrul *A.R.F.* se aprobă prin decizie a Președintelui *A.R.F.*, în condițiile legii.

(4) În cadrul structurii organizatorice prevăzute în anexă se pot înființa, în condițiile legii, servicii, birouri și compartimente, prin decizie a președintelui *A.R.F.*

Art. 5. — (1) *A.R.F.* este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat.

(2) Președintele *A.R.F.* este ordonator terțiar de credite pentru fondurile alocate în conformitate cu prevederile legale.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale președintele *A.R.F.* emite decizii, în condițiile legii.

Art. 6. — (1) În activitatea sa, președintele *A.R.F.* este ajutat de un director general care este înlocuitorul de drept al președintelui.

(2) Atribuțiile directorului general și ale directorului de direcție vor fi stabilite prin decizie a președintelui *A.R.F.*

Art. 7. — (1) Președintele reprezintă *A.R.F.* în raporturile cu alte instituții și autorități publice, companii și societăți feroviare, organizații, precum și în raporturile cu persoane fizice sau juridice.

(2) Președintele poate delega directorului general sau directorului de direcție o parte din atribuțiile sale în conformitate cu reglementările în vigoare.

Art. 8. — Președintele îndeplinește, în condițiile legii, următoarele atribuții:

a) conduce activitatea *A.R.F.*;

b) emite decizii pentru implementarea măsurilor de reformă feroviară, cu excepția celor care se referă la scoaterea din funcțiune a unor sectoare de transport feroviar, cu avizul prealabil al ministrului transporturilor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) organizează, coordonează și îndrumă activitatea *A.R.F.*, exercitând toate prerogativele stabilite de lege;

d) numește și revocă, angajează și concediază, după caz, personalul *A.R.F.* și îi stabilește salariile, cu respectarea legislației în vigoare și încadrarea în bugetul de venituri și cheltuieli, potrivit legii;

e) aprobă promovarea și sancționarea personalului *A.R.F.*, potrivit prevederilor legale;

f) aprobă Regulamentul de ordine interioară și Regulamentul de organizare și funcționare detaliat;

g) aprobă procedurile, instrucțiunile și ghidurile specifice activității *A.R.F.*;

h) aprobă planul anual de audit intern al *A.R.F.*;

i) coordonează activitatea de evaluare a performanțelor profesionale ale personalului *A.R.F.*;

j) aprobă și coordonează implementarea planului anual de formare profesională și perfecționare a personalului propriu;

k) aprobă deplasarea în țară și, după caz, în străinătate a personalului *A.R.F.* pentru participare la acțiuni de analiză și/sau de documentare, precum și participarea la grupuri de lucru, sesiuni, seminare, conferințe, școlarizări sau altele asemenea;

l) încheie contractele de achiziții de bunuri, lucrări și servicii;

m) coordonează, la nivelul *A.R.F.*, activitatea de elaborare a proiectelor de acte normative specifice domeniului său de activitate sau de modificare a celor în vigoare, în conformitate cu prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2016;

n) semnează raportul de activitate al *A.R.F.* referitor la stadiul îndeplinirii măsurilor de reformă feroviară, care este prezentat anual Guvernului;

o) reprezintă *A.R.F.* în relațiile cu terții și semnează actele ce o angajează față de aceștia, pe baza și în limitele conferite de legislația în vigoare;

p) reprezintă *A.R.F.* în raport cu organisme internaționale în domeniu;

q) reprezintă *A.R.F.* în relațiile cu mass-media și cu societatea civilă;

r) exercită orice atribuții pentru realizarea oricăror altor activități necesare scopului pentru care a fost înființată;

s) stabilește strategia de dezvoltare sau de modernizare a *A.R.F.*;

t) exercită orice atribuții care îi revin din acte normative în vigoare.

Art. 9. — *A.R.F.* întocmește, anual, proiectul de buget în conformitate cu prevederile legale în vigoare, care se aprobă de către Ministerul Transporturilor.

Art. 10. — (1) În conformitate cu prevederile art. 12 din prezenta hotărâre, *A.R.F.* preia de la Ministerul Transporturilor două posturi și personalul aferent în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2016, iar încadrarea

acestui se va face în termenele și cu respectarea procedurilor legale aplicabile fiecărei categorii de personal.

(2) Personalul A.R.F. este format din funcționari publici și personal contractual.

(3) Numirea personalului A.R.F., raporturile de serviciu, precum și sancțiunile disciplinare și răspunderea personalului A.R.F. se fac potrivit prevederilor legale.

(4) Personalul A.R.F. este supus prevederilor regulamentului de ordine interioară al A.R.F., care se aprobă de către președintele A.R.F.

(5) Atribuțiile direcțiilor, serviciilor, birourilor și compartimentelor se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare detaliat, care se aprobă de către președintele A.R.F.

Art. 11. — A.R.F. are obligația de a prezenta anual Guvernului, la finalul exercițiului bugetar, un raport de activitate referitor la stadiul îndeplinirii măsurilor de reformă feroviară.

Art. 12. — (1) Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 21 ianuarie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 8, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(1) Numărul maxim de posturi este de 486, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.”

2. **La anexa nr. 2 la litera A, după numărul curent 2 se introduce un nou număr curent, numărul curent 3, cu următorul cuprins:**

„3	Autoritatea de Reformă Feroviară	București	79”
----	----------------------------------	-----------	-----

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,
Dragoș Titea,
secretar de stat

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene,

Sevil Shhaideh

p. Ministrul delegat pentru fonduri europene,
Luminița Zezeanu,
secretar de stat

p. Ministrul muncii și justiției sociale,
Adrian-Marius Dobre,
secretar de stat

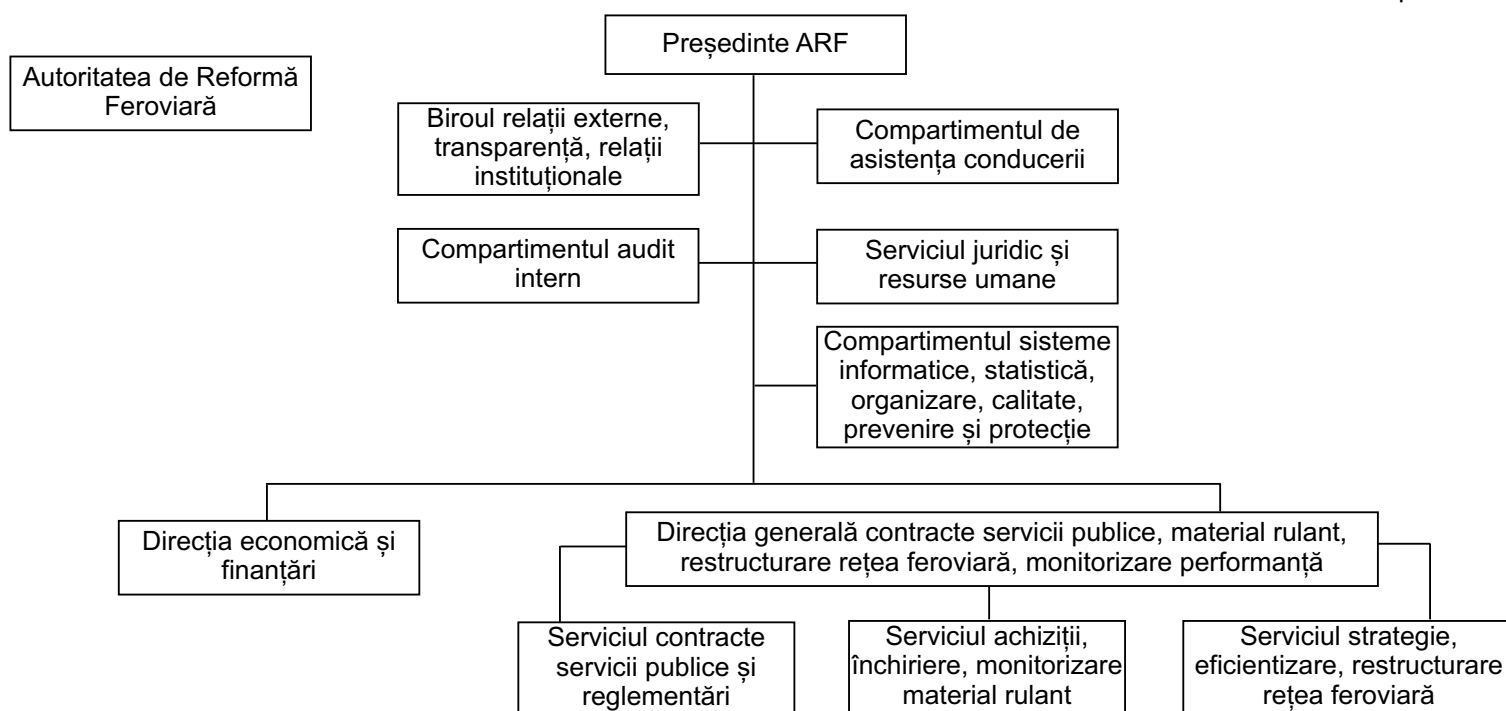
Ministrul finanțelor publice,
Viorel Ștefan

București, 2 martie 2017.
Nr. 98.

ANEXĂ

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Autorității de Reformă Feroviară

Număr maxim de posturi 79

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Gheorghe Bogdan Tomoiagă
în funcția de secretar de stat la Ministerul Turismului**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Gheorghe Bogdan Tomoiagă se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Turismului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 7 martie 2017.

Nr. 230.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Eugen Constantin Uricec
în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Eugen Constantin Uricec se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 7 martie 2017.

Nr. 231.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Andrei Petrișor Maioreanu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Energiei**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Andrei Petrișor Maioreanu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Energiei.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 7 martie 2017.

Nr. 232.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Ciprian Pande
în funcția de subsecretar de stat la Ministerul Tineretului
și Sportului**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ciprian Pande se numește în funcția de subsecretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 7 martie 2017.

Nr. 233.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice

În temeiul prevederilor art. 53 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 2 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Viorel Ștefan

București, 6 martie 2017.
Nr. 398.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 86/2005)

LISTA

eșalonării pe zile a plății salariilor ordonatorilor principali de credite și instituțiilor publice subordonate

Cod în profil departamental	Denumirea ordonatorului principal de credite	Data plății salariilor
1	Administrația Prezidențială	7
2	Senatul României	5
3	Camera Deputaților	5
4	Înalta Curte de Casație și Justiție	8
5	Curtea Constituțională	5
6	Consiliul Legislativ	5
7	Curtea de Conturi	10
8	Consiliul Concurenței	10
9	Avocatul Poporului	6
10	Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității	12
11	Consiliul Național al Audiovizualului	8
13	Secretariatul General al Guvernului	10
14	Ministerul Afacerilor Externe	15
15	Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene	15
16	Ministerul Finanțelor Publice	10
17	Ministerul Justiției	10
18	Ministerul Apărării Naționale	15
19	Ministerul Afacerilor Interne	14
20	Ministerul Muncii și Justiției Sociale	15
21	Ministerul Tineretului și Sportului	14
22	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale	12

Cod în profil departamental	Denumirea ordonatorului principal de credite	Data plății salariilor
23	Ministerul Mediului	10
24	Ministerul Transporturilor	12
25	Ministerul Educației Naționale	14
26	Ministerul Sănătății	15
27	Ministerul Culturii și Identității Naționale	15
28	Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale	10
29	Ministerul Public	13
30	Agenția Națională de Integritate	15
31	Serviciul Român de Informații	15
32	Serviciul de Informații Externe	14
33	Serviciul de Protecție și Pază	15
34	Serviciul de Telecomunicații Speciale	14
35	Ministerul Economiei	10
36	Ministerul Energiei	10
37	Academia Română	14
38	Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor	14
39	Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989	10
40	Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor	12
41	Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat	7
42	Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării	10
43	Agenția Națională de Presă AGERPRES	10
44	Institutul Cultural Român	12
47	Consiliul Superior al Magistraturii	10
48	Autoritatea Electorală Permanentă	10
49	Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social	10
50	Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal	10
51	Consiliul Economic și Social	7
52	Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor	10
53	Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului	10
55	Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților	10
56	Academia Oamenilor de Știință din România	12
58	Consiliul de monitorizare a implementării Convenției	15
59	Ministerul Turismului	10
60	Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat	10
61	Ministerul Cercetării și Inovării	14
62	Ministerul Apelor și Pădurilor	10
63	Ministerul pentru Relația cu Parlamentul	10
64	Ministerul pentru Românii de Pretutindeni	15
3	Casa Națională de Asigurări Sociale de Sănătate	15
4	Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei	10
5	Autoritatea de Supraveghere Financiară	5
7	Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior	5
8	Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații	10
9	Academia de Științe ale Securității Naționale	10
17	Registrul Urbaniștilor din România	12
19	Institutul de Drept Public și Științe Administrative al României	10

REPUBLICĂRI

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 233/2012

privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției interne, precum și metodologia de autorizare a acestora*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta hotărâre reglementează metodologia de autorizare a organismelor private române să desfășoare servicii și activități în domeniul adopției interne, precum și serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de acestea în cadrul procedurii adopției interne.

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri, prin *organisme private* se înțelege asociațiile, fundațiile, federațiile, precum și filialele acestora, înființate în condițiile legii.

Art. 3. — Autorizarea prevăzută la art. 1 se realizează de către Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, denumită în continuare *A.N.P.D.C.A.*, și se acordă pentru o perioadă de doi ani de la data emiterii ei, specificându-se serviciile și activitățile pe care organismul privat le poate desfășura.

Art. 4. — (1) Pentru prestarea/desfășurarea efectivă a serviciilor și activităților pentru care a fost autorizat, organismul privat are obligația de a încheia protocoale de colaborare cu direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului, denumite în continuare *DGASPC*, în a căror rază administrativ-teritorială urmează să își desfășoare activitatea.

(2) Organismul privat are obligația ca, în termen de 5 zile de la încheierea protocoalelor de colaborare prevăzute la alin. (1), să transmită o fotocopie a acestora *A.N.P.D.C.A.*

CAPITOLUL II

Condiții de autorizare

Art. 5. — Organismele private române care solicită autorizarea în vederea desfășurării de servicii și activități în domeniul adopției interne trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie persoane juridice române, fără scop lucrativ, constituite în condițiile legii;

b) să aibă înscris în statut desfășurarea de activități în domeniul adopției și în domeniul protecției drepturilor copilului;

c) scopul și obiectul de activitate, înscrise în statut, să fie în conformitate cu prevederile legislației române;

d) să dispună de resursele materiale necesare pentru desfășurarea activităților a căror autorizare o solicită sau să demonstreze capacitatea de a atrage resursele necesare;

e) să aibă relații contractuale pe perioada pentru care se solicită autorizația cu cel puțin 3 specialiști, absolvenți ai învățământului universitar cu diplomă de licență — unul în specializarea asistență socială, unul în specializarea psihologie și unul în drept sau științe juridice;

f) persoanele din conducerea organismului privat, precum și cele prevăzute la lit. e) să nu fi fost condamnate definitiv pentru

o infracțiune săvârșită cu intenție și pentru care nu a intervenit reabilitarea;

g) să aibă proceduri/metodologii de lucru conforme cu principiile și prevederile legale în materia adopției, precum și proceduri de evaluare periodică a satisfacției beneficiarilor;

h) să aibă prevăzută în regulamentele proprii obligativitatea păstrării confidențialității de către persoanele angajate și colaboratori a datelor și informațiilor la care au acces referitoare la copiii adoptați, adoptatori și părinții firești;

i) să asigure măsurile necesare în vederea protecției datelor și informațiilor prevăzute la lit. h);

j) să aibă asistenți maternali angajați ori servicii rezidențiale proprii, în situația în care solicită autorizarea pentru a desfășura activitățile prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. a)—c).

CAPITOLUL III

Procedura de autorizare

Art. 6. — În vederea obținerii autorizației, organismele private vor depune o cerere însoțită de următoarele documente:

a) actul constitutiv și statutul, în copie legalizată sau certificată;

b) încheierea judecătorească prin care s-a admis cererea de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor sau, după caz, în Registrul federațiilor a organismului privat;

c) regulamentul intern al organismului privat solicitant;

d) lista personalului care va realiza activitățile în domeniul adopției, însoțită de cv-urile acestora, diplomele de studii și contractele în baza cărora își vor desfășura activitatea; diplomele de studii și contractele se depun în copie legalizată sau certificată;

e) documentele prevăzute de lege pentru exercitarea profesiei, în cazul persoanelor prevăzute la art. 5 lit. e);

f) angajamentul personalului din conducerea organismului privat, al persoanelor angajate, precum și al colaboratorilor, care au acces la date și informații referitoare la copiii adoptați, adoptatori, părinții firești și rudele biologice ale adoptatului, cu privire la păstrarea confidențialității acestor date;

g) document de prezentare a organismului privat care să cuprindă și descrierea activităților planificate și a metodologiilor/procedurilor de lucru utilizate;

h) certificatele de cazier judiciar ale persoanelor din conducerea organismului privat, precum și ale persoanelor prevăzute la art. 5 lit. e);

i) declarația reprezentantului legal al organismului privat prin care se obligă să prezinte *A.N.P.D.C.A.* raportul anual de activitate în vederea reînnoirii autorizației, precum și rapoarte periodice, la cererea acestuia;

j) angajamentul reprezentantului legal de a informa *A.N.P.D.C.A.* cu privire la schimbările în urma cărora condițiile de autorizare nu mai sunt îndeplinite, în maximum 15 zile de la data la care a luat cunoștință de producerea acestora;

*) Republicată în temeiul art. VII din Hotărârea Guvernului nr. 579/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 233/2012 privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției interne, precum și metodologia de autorizare a acestora și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.441/2004 cu privire la autorizarea organizațiilor private străine de a desfășura activități în domeniul adopției internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 12 august 2016, dându-se textelor o nouă numerotare.

Hotărârea Guvernului nr. 233/2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 2 aprilie 2012.

k) în situația în care se solicită autorizarea pentru activitățile prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. a)—c), licența de funcționare a serviciilor rezidențiale proprii sau, după caz, a serviciilor de asistență maternală, în copie certificată, ori contractele de muncă ale asistenților maternali, în copie certificată, în cazul solicitanților care dețin licență provizorie pentru serviciile de asistență maternală.

Art. 7. — În vederea autorizării, A.N.P.D.C.A. poate solicita de la organismul privat sau de la alte autorități competente orice alte informații pe care le va considera pertinente.

Art. 8. — (1) A.N.P.D.C.A. va soluționa cererea de eliberare a autorizației în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii.

(2) Pentru motive temeinice, la inițiativa A.N.P.D.C.A. sau a solicitantului, termenul prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit o singură dată pentru o perioadă de maximum 15 zile. Prolungirea termenului prevăzut la alin. (1), precum și durata acestei prelungiri, în cazul în care inițiativa aparține A.N.P.D.C.A., se motivează în mod corespunzător și se notifică solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.

(3) În situația în care documentația depusă nu este completă, solicitantul este informat de către A.N.P.D.C.A., în termen de maximum 10 zile de la înregistrarea cererii, în vederea completării documentelor.

Art. 9. — (1) Analizarea cererii și a documentației depuse se realizează de către persoanele desemnate prin decizia președintelui A.N.P.D.C.A., care întocmesc un raport ce conține propunerea privind eliberarea autorizației sau respingerea cererii de autorizare.

(2) În situația în care sunt îndeplinite condițiile legale, președintele A.N.P.D.C.A. emite o decizie prin care autorizează organismul privat să desfășoare servicii și activități în domeniul adopției interne.

(3) Autorizația este valabilă pentru o perioadă de doi ani de la data emiterii.

(4) În decizia prevăzută la alin. (2) se vor menționa serviciile și activitățile pe care organismul privat a fost autorizat să le desfășoare în cadrul procedurii adopției interne.

(5) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile legale de autorizare, decizia prin care se respinge cererea de autorizare a solicitantului va conține și indicarea expresă a motivelor care justifică această soluție.

(6) Decizia privind eliberarea autorizației sau respingerea cererii de autorizare se transmite solicitantului în maximum 5 zile lucrătoare de la data emiterii ei.

Art. 10. — Decizia președintelui A.N.P.D.C.A., prin care a fost soluționată cererea de autorizare, poate fi atacată în contencios administrativ, în condițiile legii.

Art. 11. — (1) Autorizația poate fi reînnoită, la solicitarea organismului privat, fiind însoțită de documentele prevăzute la art. 6, de un raport anual de activitate, precum și de un raport întocmit de DGASPC/DGASPC-urile cu care a colaborat, vizând modul în care organismul privat a desfășurat activitățile pentru care a fost autorizat.

(2) La soluționarea cererii privind reînnoirea autorizației se va avea în vedere și modul în care organismul privat a implementat eventualele propuneri și recomandări formulate ca urmare a realizării unor acțiuni de control de către A.N.P.D.C.A.

Art. 12. — (1) Autorizația acordată în condițiile prezentei hotărâri poate fi suspendată de către A.N.P.D.C.A. în situația în care nu mai sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la art. 5 lit. d), e) și g).

(2) Suspendarea autorizației poate fi dispusă și în situația în care A.N.P.D.C.A. constată că organismul privat nu dă curs propunerilor și recomandărilor formulate ca urmare a realizării unor acțiuni de control de către această instituție.

(3) Decizia privind suspendarea autorizației se comunică atât organismului privat, cât și DGASPC/DGASPC-urilor care se află în relație contractuală cu acesta în maximum 5 zile lucrătoare de la data emiterii.

(4) În perioada de suspendare a autorizației, organismul privat nu mai poate desfășura activități în domeniul adopției.

(5) Decizia privind suspendarea autorizației poate fi revocată dacă organismul privat face dovada încetării cauzelor care au stat la baza luării acestei măsuri.

Art. 13. — (1) Autorizația poate fi retrasă de către A.N.P.D.C.A., prin decizie, în următoarele situații:

a) nu mai sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la art. 5 lit. a)—c), f);

b) nerespectarea de către personalul din conducerea organismului privat, precum și de către persoanele prevăzute la art. 5 lit. e) a obligației vizând păstrarea confidențialității datelor și informațiilor la care au acces referitoare la copiii adoptați, adoptatori și părinții firești;

c) nerespectarea angajamentului prevăzut la art. 6 lit. j);

d) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 4 alin. (1) și la art. 5 lit. g) și j).

(2) Decizia privind retragerea autorizației se comunică organismului privat, precum și DGASPC/DGASPC-urilor care se află în relație contractuală cu acesta în maximum 5 zile lucrătoare de la data emiterii.

Art. 14. — Autorizația încetează de drept în următoarele situații:

a) divizarea, transformarea, fuzionarea sau dizolvarea organismului privat;

b) împlinirea termenului pentru care a fost acordată.

Art. 15. — Decizia vizând suspendarea sau retragerea autorizației poate fi atacată în contencios administrativ, în condițiile legii.

CAPITOLUL IV

Serviciile și activitățile ce pot fi prestate/desfășurate de organismele private autorizate în cadrul procedurii adopției interne

Art. 16. — Beneficiarii serviciilor și activităților prestate/desfășurate în cadrul procedurilor de adopție internă de către organismele private care îndeplinesc condițiile de autorizare prevăzute la art. 5 sunt:

a) copiii care au fost sau urmează să fie adoptați;

b) adoptatorii;

c) părinții firești și familia extinsă;

d) comunitatea — persoanele fizice, precum și membrii organizați ai colectivităților locale.

Art. 17. — (1) Activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private, adresate copiilor care au fost sau urmează să fie adoptați, sunt:

a) informarea și consilierea copilului cu privire la modificarea obiectivelor planului individualizat de protecție și includerea adopției interne ca finalitate a acestuia, precum și referitor la procesul de adopție, la implicațiile și consecințele adopției, etapele, procedurile și activitățile specifice;

b) informarea și consilierea copilului cu privire la modul și consecințele exprimării consimțământului la adopție sau, după caz, în vederea exprimării opiniei sale în cadrul procedurilor de adopție, precum și cu privire la motivul pentru care opinia sa nu a fost luată în considerare;

c) realizarea demersurilor necesare acomodării copilului cu adoptatorul sau familia adoptatoare în vederea facilitării potrivirii practice;

d) asistența de specialitate a copilului pentru care nu s-a putut identifica o familie adoptatoare potrivită, în cazul în care demersurile de adopție ale copilului au eșuat sau adopția a încetat;

e) întocmirea unor materiale de informare adresate copiilor cu privire la procedurile, demersurile și efectele adopției;

f) activitățile postadoptive prevăzute de lege.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) pot fi realizate de către organismele private autorizate doar în cazul în care copilul beneficiază de o măsură de protecție specială dispusă în condițiile Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la un asistent maternal angajat al acestuia sau, după caz, la un serviciu rezidențial al organismului privat.

Art. 18. — Activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private destinate adoptatorilor sunt:

a) informarea familiilor/persoanelor care își exprimă intenția de a adopta cu privire la documentația necesară, la demersurile și la durata procedurilor adopției interne;

b) pregătirea adoptatorilor pentru asumarea în cunoștință de cauză a rolului de părinte;

c) informarea și consilierea adoptatorilor cu privire la demersurile legale necesare dezvăluirii, în condițiile legii, a identității părinților firești ai copilului și, după caz, necesare contactării acestora și/sau a rudelor biologice de către copil;

d) activitățile postadoptive prevăzute de lege;

e) evaluarea adoptatorului sau familiei adoptatoare în vederea obținerii atestatalui.

Art. 19. — Activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private, destinate părinților firești și familiei extinse a copiilor care au fost sau urmează să fie adoptați, sunt:

a) asigurarea de asistență de specialitate în situația încetării adopției;

b) consilierea și pregătirea părinților firești și/sau a rudelor biologice pentru realizarea contactelor cu adoptatul.

Art. 20. — (1) Serviciile ce pot fi prestate de către organismele private destinate comunității vizează informarea și promovarea adopției interne în scopul conștientizării problematicei și nevoilor beneficiarilor și creșterii numărului adopțiilor interne.

(2) În vederea realizării serviciilor prevăzute la alin. (1) pot fi organizate întâlniri, conferințe, comunicări, campanii de mediatizare, editare de publicații, precum și orice alte servicii de promovare a adopției interne.

(3) În cazul în care se solicită autorizarea doar pentru realizarea serviciilor prevăzute la alin. (1), nu este aplicabilă condiția prevăzută la art. 5 lit. e).

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 21. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 7 aprilie 2012.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. III și V din Hotărârea Guvernului nr. 579/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 273/2004 privind procedura

adopției, pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 233/2012 privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției interne, precum și metodologia de autorizare a acestora și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.441/2004 cu privire la autorizarea organizațiilor private străine de a desfășura activități în domeniul adopției internaționale, care nu sunt încorporate în forma republicată și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale acesteia:

Art. III. — (1) Organismele private române care dețin autorizații emise în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 233/2012 privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției interne, precum și metodologia de autorizare a acestora, valabile la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, și care doresc să realizeze până la expirarea termenului pentru care au fost autorizate și activitatea de evaluare a adoptatorului sau familiei adoptatoare pot solicita Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, denumită în continuare A.N.P.D.C.A., completarea autorizației cu această activitate.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), la cererea privind completarea autorizației se anexează un document care conține descrierea metodologiei și procedurilor de lucru ce urmează a fi utilizate în realizarea evaluării. În situația organismelor private autorizate numai pentru realizarea serviciilor de informare și promovare adopție internă, la cererea privind completarea autorizației se anexează și documentele prevăzute la art. 6 lit. d) și e) din Hotărârea Guvernului nr. 233/2012.

(3) Cererea de completare a autorizației prevăzută la alin. (1) se soluționează de către A.N.P.D.C.A., prin decizie, în termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrare. Decizia de completare se comunică solicitantului în 5 zile lucrătoare de la data emiterii.

(4) În cazul completării autorizației, organismele private au obligația încheierii unor acte adiționale la contractele de colaborare încheiate cu direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului în a căror rază administrativ-teritorială își desfășoară activitatea și a transmiterii unei fotocopii a acestora către A.N.P.D.C.A., în termen de 5 zile de la încheierea lor.

Art. V. — (1) Autorizațiile emise în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 233/2012, precum și cele emise în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 1.441/2004, valabile la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, își mențin valabilitatea până la expirarea termenului pentru care au fost emise.

(2) Contractele de colaborare aflate în derulare, încheiate potrivit art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 233/2012, își mențin valabilitatea până la expirarea termenului autorizației în baza căreia au fost încheiate.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

